

¶ Possidonius de vita scti augustini

episcopatu ānis ferme q̄draginta. Dicer
re aut nob in familiaria colloq̄a p̄sueve
rat: post p̄ceptū bap̄tismū etiā laudatos
christiānos ⁊ sacerdotes absq̄s digna ⁊ cō
petēti p̄nia exire de corpe n̄ debere. Quō
etiā ip̄e fecit vltia q̄ defunct⁹ ē egritudine
Hā sibi iusserat psalmos danidicos qui
sūt paucissimi de p̄nia scribi: ip̄osq̄s q̄ter
nides iacēs i lecto p̄ pariete positos die
b⁹ sue isfirmat⁹ iruebat: ⁊ legebat: ⁊ iugi
ter ac v̄brim flebat. Et ne iēctio ei⁹ a q̄q̄s
ip̄ediret cauebat. An̄ dies ferme decē q̄s
exiret d̄ corpe nob postulauit p̄ntib⁹ ne
q̄s ad eū igredere: nisi bis tm̄ horis q̄b⁹
medici ad inspiciēdū intrarēt: v̄l eū ei infer
ret refectio. Et ita obseruatū ⁊ factū est.
⁊ om̄i illo tpe orōi vacabat. Verbū dei
vsq̄ ad ip̄az suā extremā egritudine im
p̄termisse alacrit̄ ⁊ fortit̄ sana mēte: sano
q̄s p̄silio i ecclia p̄dicauit. Debr̄ oib⁹
sui corpis icolumis i regio aspectu atq̄
auditu: et vt sc̄ptū ē nob astātib⁹ ⁊ vidē
tib⁹ ac cū eo parit̄ orātib⁹: obdormiuit in
pace p̄rib⁹ suis enutrit⁹ i bona senectute.
⁊ nob corā posit⁹ p̄ ei⁹ p̄mēdāda corporis
depositio: sacrificiū dō oblatū ē: ⁊ sepul
t⁹ ē. Testamētū aut nullū fecit: q̄z v̄n̄ fa
ceret paup̄ christi n̄ habuit. Ecclie bibli
otheca ⁊ oēs codices diligētē poster⁹ cu
studēdos sp̄ iubeat. Si q̄d rō ecclia l̄
i sūp̄tib⁹ v̄l i ornam̄tib⁹ habuit fideli p̄sby
tero q̄ sub eodē dom⁹ ecclie curā gerebat
dimisit. Nec suos p̄sanguēos v̄l i p̄posi
to v̄l extra p̄stitutos in sua vita ⁊ morte
vulgi more tractauit. Quib⁹ dū adhuc
sup̄ess̄ id si op⁹ fuit qd̄ ⁊ ceter⁹ erogauit
nō vt diuitias b̄fentis: s̄ vt aut nō aut mi
n⁹ egerēt. Lex sufficiētissimū ⁊ mōaste
ria viroz ac femiaz p̄tinentiū cū suis p̄
positis plene ecclie dimisit: vna cū biblio
thec̄ libros ⁊ tractat⁹ v̄l suos v̄l aliorū
sc̄ptōū h̄ntib⁹: i q̄b⁹ dono dei q̄lis q̄ntul
q̄s i ecclia fuerit noscīt. ⁊ i his sp̄ viuere
a fidelib⁹ inuenit. iuxta qd̄ etiā seclariuz
q̄dā poetaz suis iubēs q̄ sibi tumulum
mortuo i aggere publico collocarēt pro
epigrāmate finxit dicēs. Viuere p̄ obi
tū vatē vis nosse viator. Quō legi ecce lo
q̄: vox tua nēpe mea est. Et in suis q̄dē

scriptis ille deo accept⁹ ⁊ char⁹ sacerdos
q̄ntū lucēte vitate videre p̄cedit recte ac
sane fidei spei ⁊ charitat⁹ catholice ecclie
sue vixisse manifestat. Quō agnoscut̄ qui
eūdē de diuinis scribēre legētes p̄ficiunt.
Sed ego arbitror p̄ ei⁹ ex eo p̄ficere potu
isse: q̄ eū et loq̄ntē i ecclia p̄sentē audire
⁊ videre potuerūt. ⁊ ei⁹ p̄sentē in h̄oies
p̄uersatōem nō ignorauerūt. Erat enim
nō solū erudit⁹ scriba i regno celoz d̄ the
sauro suo p̄ferēs noua ⁊ vetera: ⁊ vn⁹ ne
gociator⁹ q̄ inuentā p̄ciosam margaritā
q̄ habebat v̄ditis compauit. verū etiā
ex his ad q̄s sc̄ptū ē: sic loquimī ⁊ sic fa
cite: ⁊ d̄ quib⁹ saluator dicit. Qui fecerit
⁊ docuerit sic h̄oies. hic magn⁹ vocabi
tur i regno celoz: Hec aut impediō ver
strā charitatē q̄ hec scripta legis: vt me
cū oipotēti deo gr̄as agat⁹: dūmq̄s b̄ndi
catis: q̄ tribuit mihi intellectū: vt hec in
noticiā ⁊ p̄sentium et absentiū: b̄fentē rē
p̄ozis et futuri h̄oim: et vellē d̄ferre ⁊ va
luissem. et mecū ac p̄ me orētis: vt illius
q̄ndā viri cū q̄ ānis ferme q̄draginta dei
dono absq̄s amara vlla dissensioe famili
ariter ac dulciter vici. ⁊ in h̄ seculo emul
lator ⁊ imitator existat: ⁊ i futuro oipotē
tiq̄ dei p̄missis cū eodem p̄fuar. Amen

¶ Aurelij Augustini Dipponēsis epi
ac doctoris ecclie sanctissimi pariter
⁊ p̄spicacissimi: plimoz opusculoz nec
non vitae ei⁹ a Possidonio scriptae: im
pensis et opa Barrini Flach Argētinae
accuratissime impressoz. Finis Anno a
natiuitate saluatoris nostri. D. cccc. xci.
die. xi. mēsis Augusti

Dos iunat arguta scrutari idagie vez.
illos Dulichio s̄ba lepoze tenent.
Ast alijs gratū est varios v̄fare libellos.
¶ Sūt q̄s scripta q̄b⁹ n̄ nisi sc̄ta placēt.
Quisq̄s es et ist⁹: pauc⁹ nūm̄ il eme m̄tos
¶ Aurelij libros: bancq̄s leuato sitim.
¶ Aenosos carnes rationū virib⁹ atq̄s
¶ Dnatos: varios: de deitate simul.
¶ Dos mēda exptes tulit Argētina: p̄m̄ic⁹
¶ Barrin⁹ docili simus ab arte dedit.